

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D. a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **Holomáč s.r.o.**, se sídlem Puškinovo náměstí 493/5, Bubeneč, Praha 6, zast. Mgr. Ing. Ondřejem Malým, advokátem se sídlem Palackého třída 3048/124, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 16. 10. 2012, č. j. 15451/12-1200-701858, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 1. 2015, č. j. 30 Af 146/2012 – 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vrácen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, a to k rukám jejího zástupce Mgr. Ing. Ondřeje Malého, advokáta se sídlem Palackého třída 3048/124, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno dle § 76 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně (dále jen „odvolací orgán“) ze dne 16. 10. 2012, č. j. 15451/12-1200-701858. Tímto rozhodnutím odvolací orgán změnil rozhodnutí Finančního úřadu v Kyjově (dále jen „správce daně“) ze dne 14. 7. 2011, č. j. 112874/11/310911702345, tak, že snížil správcem

daně doměřenou daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2006 z částky 1 201 200 Kč na částku 1 151 280 Kč a penále z částky 240 240 Kč na částku 230 256 Kč.

[2] Krajský soud uvedl, že podstatou projednávané věci bylo posouzení námitek, zda stěžovatelka prokázala pořízení dřevní hmoty, tj. že v této souvislosti byly splněny podmínky pro uznání takového nákladu za daňově uznatelný. Druhou posuzovanou otázkou bylo, zda náklad na zprostředkování dodávek dřevní hmoty panem J. G. byl řádně doložen předloženými fakturami.

[3] V otázce vynaložení nákladu za pořízení dřevní hmoty soud konstatoval, že správce daně, resp. odvolací orgán, poskytl stěžovateli široký prostor prokázat vynaložení tvrzeného nákladu, nicméně to se jí jednoznačným a transparentním způsobem prokázat nepodařilo. Stěžovatelka tak neposkytla jiné logické vysvětlení, které by bylo možno vzít za průkazné místo zpochybněných účetních dokladů. Nebyly prokázány veškeré okolnosti týkající se uplatnění nákladu; zvláště zásadní je v tomto případě samozřejmě skutečná výše takového nákladu. Odvolací orgán postupoval v souladu se zásadou volného hodnocení důkazu a dostál povinnosti dle § 92 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění účinném pro posuzovanou věc (dále jen „daňový řád“), zjistit skutkový stav co nejúplněji.

[4] V druhé posuzované otázce krajský soud dospěl k závěru, že výpověď J. G. nelze považovat za natolik věrohodnou, aby představovala důkaz o tom, že o souladu předložených faktur se skutečností existují natolik vážné a důvodné pochyby, že činí tyto doklady nevěrohodnými, neúplnými, neprůkaznými nebo nesprávnými. Zvláště za situace, kdy tato výpověď představovala jedinou skutečnost zpochybňující uvedené faktury. V této souvislosti nelze zcela pominout ani námitky stěžovatelky ohledně věrohodnosti výpovědi J. G. z důvodu jeho vlastních obav před případným trestním stíháním, pokud uvedené faktury nezahrnul do účetnictví.

[5] Správce daně a následně odvolací orgán se při hodnocení skutkového stavu s výše naznačenými aspekty svědecké výpovědi vypořádaly nedostatečně. Neposuzovaly výpověď J. G. jako celek, vycházely toliko z části této výpovědi. Zároveň při hodnocení výpovědi nepřihlížely k předloženým fakturám. Postup správních orgánů tak byl v rozporu s § 8 odst. 1 daňového řádu.

[6] Krajský soud proto napadené rozhodnutí pro vadu řízení zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, neboť skutkový stav, ze kterého v části odvolací orgán vycházel, neměl oporu ve spisech.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření ke kasační stížnosti

[7] Stěžovatelka napadá rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Uvádí, že její žaloba byla krajským soudem zamítnuta.

[8] Neztotožňuje se se závěry krajského soudu, protože hodnocení důkazů bylo provedeno v rozporu se skutkovým stavem a se zásadou volného hodnocení důkazů. Dle

pokračování

jejího přesvědčení neexistuje sporu o tom, že dřevní hmota nebyla dodána. Dřevní hmotu nakoupila, přičemž po zvážení uhradila kupní cenu panu P.

[9] Stěžovatelka ve věci nákupu dřevní hmoty vynaložila konkrétní náklad za konkrétní množství dřevní hmoty, čímž byl uskutečněn výdaj v souvislosti se získáváním zdanitelných příjmů, v příslušném zdaňovacím období a zákon jej za výdaj považuje.

[10] Závěry krajského soudu v otázce dodávek dřevní hmoty proto odmítá.

[11] Nejvyššímu správnímu soudu navrhuje, aby rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[12] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti upozorňuje na skutečnost, že krajský soud žalobě vyhověl a jeho rozhodnutí zrušil. Žaloba nebyla zamítnuta, jak uvádí stěžovatelka. Podle jeho názoru se jedná o nepřipustnou kasační stížnost dle § 104 odst. 2 s. ř. s., protože směřuje pouze proti části důvodů rozhodnutí soudu.

[13] K uplatněným námitkám konstatuje, že dřevní hmota nebyla fakticky dodávána subjektem uvedeným na předložených fakturách, R.A. Agency s.r.o. Tento dodavatel fakticky nepřijal cenu za dodávky ve výši deklarované na předložených fakturách. S vysvětlením, že dřevní hmotu nakoupila od pana P., kterému kupní cenu uhradila, přišla stěžovatelka až v řízení o kasační stížnosti. V průběhu daňového řízení nepředložila žádné jiné relevantní vysvětlení o tom, kdo skutečně dodal dřevní hmotu. Její dodání společností uvedenou na fakturách bylo správcem daně adekvátním způsobem vyvráceno.

[14] Navrhuje odmítnutí kasační stížnosti pro její nepřipustnost. V případě jejího meritorního projednání navrhuje zamítnutí kasační stížnosti a přiznání náhrady nákladů řízení.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[15] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti.

[16] Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost, která směřuje proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřipustná.

[17] Výkladem tohoto ustanovení se nedávno zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, který v usnesení ze dne 1. 7. 2015, č. j. 5 Afs 91/2012 – 41, dospěl k závěru, že „[k]asační stížnost podaná účastníkem, který byl v řízení před krajským soudem procesně úspěšný a který nenamítá, že krajský soud měl výrokem ve věci rozhodnout jinak, je podle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřipustná“.

[18] Dále rozšířený senát uvedl, že „[d]omáhá-li se stěžovatel kasace rozsudku, mohlo by být výsledkem řízení o kasační stížnosti zrušení rozsudku, který však byl vydán v jeho prospěch. Takový postup však odporuje konstrukci subsidiarity mimořádných opravných prostředků i důvodů kasační stížnosti, které jsou uvedeny v § 103 odst. 1 s. ř. s. Těmito důvody jsou především tvrzené vady stížností napadeného rozhodnutí krajského soudu či soudního řízení

nebo vady postupu správního orgánu spolu s nesprávným hodnocením tohoto postupu krajským soudem. Stěžovatel by musel uplatňovat výhrady proti pro něj příznivému výroku rozhodnutí, což není v souladu s kontradiktorním charakterem soudního řízení“.

[19] Krajský soud se v řízení o žalobě zabýval dvěma nezávislými právními otázkami. V otázce dodání dřevní hmoty přisvědčil žalovanému a konstatoval, že nebyly splněny podmínky pro uznání takového nákladu za daňově uznatelný. Stěžovatelce však vyhověl v otázce hodnocení výpovědi J. G. Ta nebyla posuzována jako celek, bylo vycházeno toliko z části této výpovědi. Zároveň při hodnocení výpovědi nebylo přihlíženo k předloženým fakturám. Postup správních orgánů tak byl v rozporu s § 8 odst. 1 daňového řádu.

[20] Rozsudkem krajského soudu bylo žalobě vyhověno a rozhodnutí žalovaného zrušeno. Tvrzení, že kasační stížnost míří proti zamítavému rozhodnutí krajského soudu, není pravdivé.

[21] Stěžovatelka byla v řízení před krajským soudem procesně úspěšná, protože dosáhla zrušení rozhodnutí žalovaného. Její kasační námitky směřují toliko proti části rozsudku krajského soudu, v níž nebylo vyhověno jejím žalobním námitkám týkajícím se dodávek dřevní hmoty. I když se v petitu kasační stížnosti stěžovatelka domáhá zrušení rozhodnutí krajského soudu, fakticky nenamítá, že by krajský soud měl výrokem ve věci rozhodnout jinak. Svým postupem se domáhá kasace rozsudku vydaného v její prospěch. Takový postup však soudní řád správní vylučuje.

[22] Za této situace dospěl soud k závěru, že kasační stížnost je nepřípustná, a proto se jí meritorně dále nezabýval.

IV. Závěr

[23] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud vyhodnotil kasační stížnost jako nepřípustnou, tak ji dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 104 odst. 2 a 120 s. ř. s., odmítl. O věci rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

[24] O nákladech řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 a 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[25] Podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč stěžovatelce prostřednictvím jejího zástupce.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. srpna 2015

pokračování

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu